

Matematický software

Integrální počet funkce jedné proměnné

RNDr. Zbyšek Posel, Ph.D.

Katedra informatiky

- Egypt (1820 př. Kr.) - výpočet určitých ploch a objemů
 - Babylon - Lichoběžníkové pravidlo při pozorování Jupiteru
 - Eudoxus (Řecko 408 - 355 př. Kr) a Archimedes (Řecko 287 - 212 př. Kr.) - vyplnění plochy n -úhelníkem.
 - Alhazen (Irák, 965 - 1040) - výpočet objemu paraboloidu
 - Newton (Principia 1687), Leibniz (Nova Methodus pro Maximis et Minimis 1684)
-
- Určení plochy S vymezené grafem funkce f na intervalu $\langle a, b \rangle$.
 - Určení funkce, pokud je známa její derivace.

Neurčitý integrál - primitivní funkce

- Určení funkce, pokud je známa její derivace.

Funkce $F(x)$ je *primitivní funkcí* k funkci $f(x)$ na intervalu $\langle a, b \rangle$, pokud pro všechna x platí

$$F'(x) = f(x).$$

Ke každé funkci $f(x)$, spojitě na $\langle a, b \rangle$, existuje primitivní funkce (nekonečně mnoho) ve tvaru:

$$F(x) + C$$

kde C je libovolná konstanta. Poté lze zapsat

$$\int f(x)dx = F(x) + C$$

Znak \int má význam **souhrnu** všech primitivních funkcí k funkci $f(x)$ a nazývá se **neurčitým integrálem funkce $f(x)$** .

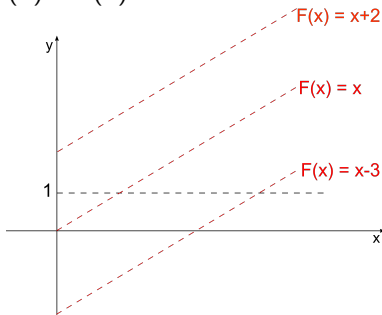
Více lze o neurčitém integrálu nalézt v [1], [2] nebo v [3].

- Vezměme jednoduchou funkci $f(x) = 1$.

Příklad

- Vezměme jednoduchou funkci $f(x) = 1$.
- Hledejme k ní primitivní funkci $F'(x) = f(x)$.

$$F(x) = x \rightarrow \begin{cases} x + 2 \\ x - 3 \\ F(x) + C \end{cases}$$

- Tabulky základních integrálů

$$f(x) = x^n, n \in \mathbf{R}, n \neq -1$$

$$f(x) = F'(x)$$

$$F(x) = x^{n+1}$$

$$F'(x) = \frac{(n+1)x^n}{n+1}$$

$$\int x^n dx = \frac{x^{n+1}}{n+1} + C$$

$$\int \frac{dx}{x} = \ln|x| + C$$

$$\int e^x dx = e^x + C$$

$$\int a^x dx = \frac{a^x}{\ln a} + C \quad (a > 0)$$

$$\int \frac{dx}{1+x^2} = \arctan x + C$$

$$\int \frac{dx}{\sin^2 x} = \cot x + C \quad (x \neq n\pi)$$

Metody integrace

- Metoda substituce

- Metoda substituce

Funkce $f(x)$ má v intervalu (a, b) tvar $f(x) = g(h(x))h'(x)$. Poté, lze použít substituci ve tvaru $h(x) = t$ a získáme rovnost

$$\int f(x)dx = \int g(h(x))h'(x)dx = \int g(t)dt$$

- Metoda substituce

Funkce $f(x)$ má v intervalu (a, b) tvar $f(x) = g(h(x))h'(x)$. Poté, lze použít substituci ve tvaru $h(x) = t$ a získáme rovnost

$$\int f(x)dx = \int g(h(x))h'(x)dx = \int g(t)dt$$

$$\int \sin^2 x \cos x dx = \left| \begin{array}{l} t = \sin(x) \\ dt = \cos(x)dx \end{array} \right| = \int t^2 dt = \frac{t^3}{3} + C = \frac{\sin^3 x}{3} + C$$

Metody integrace

- Metoda substituce

Metody integrace

- Metoda substituce

Funkce $f(x)$ je spojitá na intervalu (a, b) . Funkce $x = \varphi(t)$ je spojitá na odpovídajícím intervalu a existuje k ní inverzní funkce $t = \varphi^{-1}(x)$. Poté lze použít substituci $x = \varphi(t)$ a získáme rovnost

$$\int f(x)dx = \int f(\varphi(t))\varphi'(t)dt = H(t) + C$$

Zpětně musíme dosadit inverzní funkci $t = \varphi^{-1}(x)$.

Metody integrace

- Metoda substituce

Funkce $f(x)$ je spojitá na intervalu (a, b) . Funkce $x = \varphi(t)$ je spojitá na odpovídajícím intervalu a existuje k ní inverzní funkce $t = \varphi^{-1}(x)$. Poté lze použít substituci $x = \varphi(t)$ a získáme rovnost

$$\int f(x)dx = \int f(\varphi(t))\varphi'(t)dt = H(t) + C$$

Zpětně musíme dosadit inverzní funkci $t = \varphi^{-1}(x)$.

$$\begin{aligned}\int \sqrt{4 - x^2}dx &= \left| \begin{array}{l} x = 2 \sin(t) \\ dx = 2 \cos(t)dt \end{array} \right| = \int \sqrt{4 - 4 \sin^2(t)} 2 \cos(t)dt \\ &= 4 \int \sqrt{\cos^2(t)} \cos(t)dt = 4 \int \cos^2(t)dt = \dots \\ &= 2(t + \sin(t) \cos(t)) = \left| t = \varphi^{-1}(x) \right| = \dots\end{aligned}$$

Metody integrace

- Metoda per-partes

Metody integrace

- Metoda per-partes

Metody integrace

- Metoda per-partes

Funkce $u(x)$ a $v(x)$ jsou spojitě diferencovatelné na určeném intervalu J .

Metody integrace

- Metoda per-partes

Funkce $u(x)$ a $v(x)$ jsou spojitě diferencovatelné na určeném intervalu J .

$$\begin{aligned}(uv)' &= u'v + uv' \\ \int (uv)dx &= \int u'v dx + \int uv' dx \\ \int u'(x)v(x)dx &= u(x)v(x) - \int u(x)v'(x)dx\end{aligned}$$

Metody integrace

- Metoda per-partes

Funkce $u(x)$ a $v(x)$ jsou spojitě diferencovatelné na určeném intervalu J .

$$(uv)' = u'v + uv'$$

$$\int (uv)dx = \int u'v dx + \int uv' dx$$

$$\int u'(x)v(x)dx = u(x)v(x) - \int u(x)v'(x)dx$$

$$\begin{aligned}\int e^x \sin(x) dx &= \left| \begin{array}{l} u'(x) = e^x \\ v(x) = \sin(x) \end{array} \right| = e^x \sin(x) - \int e^x \cos(x) dx \\ &= \left| \begin{array}{l} u'(x) = e^x \\ v(x) = \cos(x) \end{array} \right| = e^x \sin(x) - \left(e^x \cos(x) + \int e^x \sin(x) dx \right) \\ &= e^x (\sin(x) - \cos(x)) - \int e^x \sin(x) dx\end{aligned}$$

Určitý integrál

- Určení plochy S vymezené grafem funkce f na intervalu $\langle a, b \rangle$.
 - Newtonův integrál

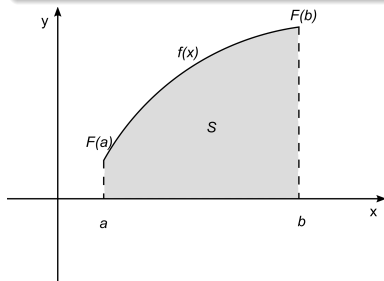
$$S = \int_a^b f(x) dx = F(b) - F(a)$$

Více lze o určitém integrálu nalézt v [1], [2] nebo v [3].

Určitý integrál

- Určení plochy S vymezené grafem funkce f na intervalu $\langle a, b \rangle$.
 - Newtonův integrál

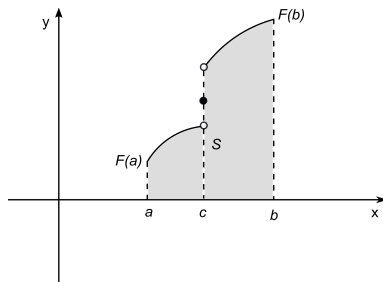
$$S = \int_a^b f(x) dx = F(b) - F(a)$$

- Lze počítat délky křivek, objemy, povrchy, atd..
- Nutná znalost primitivních funkcí.
- Nelze počítat funkce, které mají nespojitosti 1. druhu na intervalu (a, b)

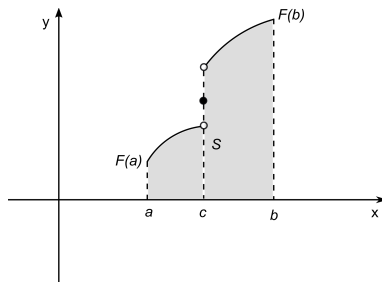
Více lze o určitém integrálu nalézt v [1], [2] nebo v [3].

Určitý integrál

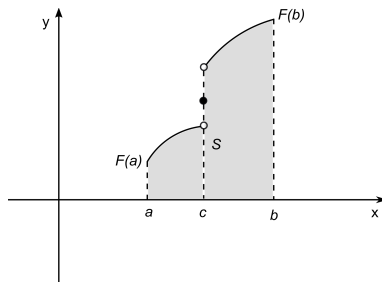
- Bod c je bodem nespojitosti 1. druhu.

Určitý integrál

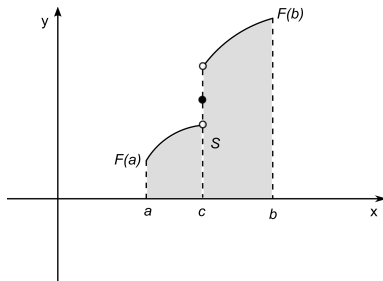
- Bod c je bodem nespojitosti 1. druhu.
 - Fourierova analýza

Určitý integrál

- Bod c je bodem nespojitosti 1. druhu.
 - Fourierova analýza
 - Teorie pravděpodobnosti

Určitý integrál

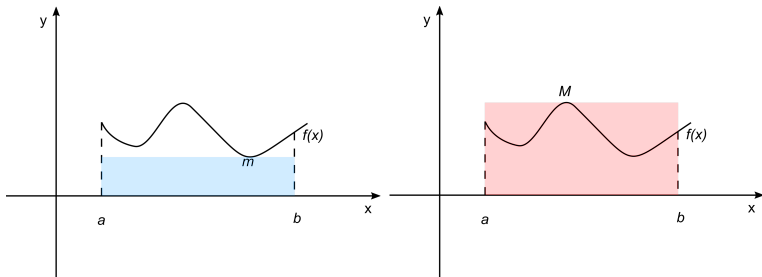
- Bod c je bodem nespojitosti 1. druhu.
 - Fourierova analýza
 - Teorie pravděpodobnosti
- I když $F(c)$ neexistuje, tak obsah lze vypočítat.

Riemannův integrál

Na uzavřeném interval $\langle a, b \rangle$ mějme funkci $f(x)$. Potom m nazveme infimum funkce a M supremum funkce na intervalu $\langle a, b \rangle$. Číslo $L(f(x)) = m(b - a)$ nazveme dolním odhadem a číslo $U(f(x)) = M(b - a)$ horním odhadem funkce $f(x)$ na intervalu $\langle a, b \rangle$.

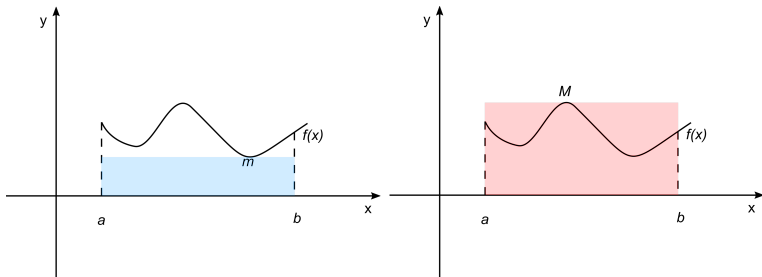
Riemannův integrál

Na uzavřeném interval $\langle a, b \rangle$ mějme funkci $f(x)$. Potom m nazveme infimum funkce a M supremum funkce na intervalu $\langle a, b \rangle$. Číslo $L(f(x)) = m(b - a)$ nazveme dolním odhadem a číslo $U(f(x)) = M(b - a)$ horním odhadem funkce $f(x)$ na intervalu $\langle a, b \rangle$.

Riemannův integrál

Na uzavřeném interval $\langle a, b \rangle$ mějme funkci $f(x)$. Potom m nazveme infimum funkce a M supremum funkce na intervalu $\langle a, b \rangle$. Číslo $L(f(x)) = m(b - a)$ nazveme dolním odhadem a číslo $U(f(x)) = M(b - a)$ horním odhadem funkce $f(x)$ na intervalu $\langle a, b \rangle$.

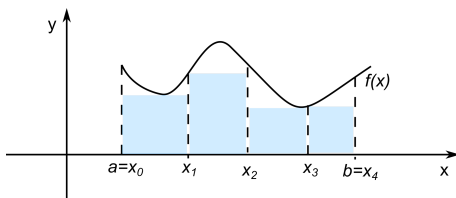
Cílem je získat obsah plochy vymezenou funkcí $f(x)$ a osou x .

Riemannův integrál

Zavedeme dělení intervalu $\langle a, b \rangle$ $D(n) = (x_0 = a, x_1, x_2, \dots, x_n = b)$. Potom m_i a M_i jsou infima a suprema na příslušných podintervalech $\langle x_{i-1}, x_i \rangle$.

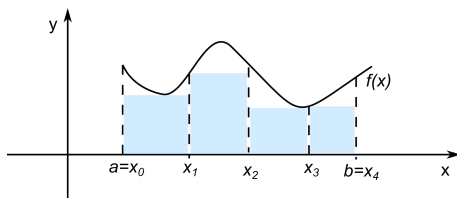
Riemannův integrál

Zavedeme dělení intervalu $\langle a, b \rangle$ $D(n) = (x_0 = a, x_1, x_2, \dots, x_n = b)$. Potom m_i a M_i jsou infima a suprema na příslušných podintervalech $\langle x_{i-1}, x_i \rangle$.

Riemannův integrál

Zavedeme dělení intervalu $\langle a, b \rangle$ $D(n) = (x_0 = a, x_1, x_2, \dots, x_n = b)$. Potom m_i a M_i jsou infima a suprema na příslušných podintervalech $\langle x_{i-1}, x_i \rangle$.

Poté, číslo $L(f(x), D(n))$ a $U(f(x), D(n))$ nazveme dolním a horním součtem funkce $f(x)$ na $\langle a, b \rangle$ při dělení $D(n)$.

$$L(f(x), D(n)) = \sum_i m_i(x_i - x_{i-1}) \quad U(f(x), D(n)) = \sum_i M_i(x_i - x_{i-1})$$

Riemannův integrál

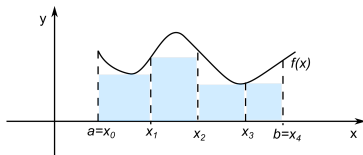
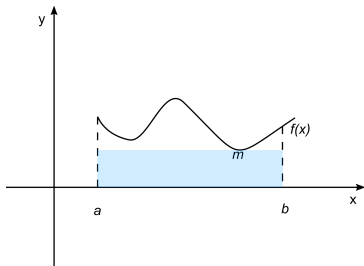
Pro libovolné dělení platí

$$m(b-a) \leq L(f(x), D(n)) \leq U(f(x), D(n)) \leq M(b-a)$$

Jestliže platí

$$\sup L(f(x), D(n)) = \inf U(f(x), D(n))$$

řekneme o funkci $f(x)$, že je tzv. Riemannovsky integrovatelná.

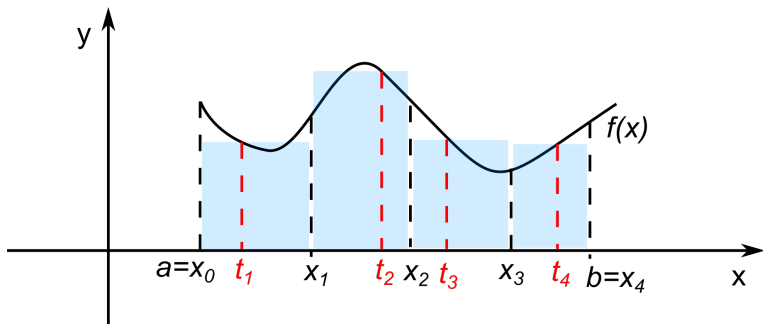

Integrální součet

Uvažujeme posloupnost $T(D(n)) = (t_1, t_2, \dots, t_n)$ reálných čísel takových, že platí $t_i \in \langle x_{i-1}, x_i \rangle$. Potom číslo

$$S(f(x), D(n), T(D(n))) = \sum_{i=1}^n f(t_i)(x_i - x_{i-1})$$

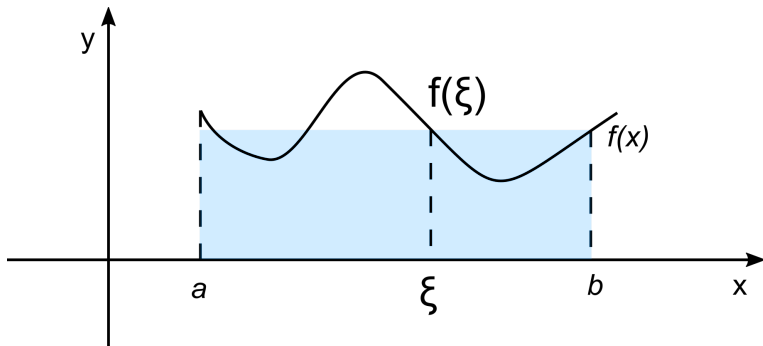
nazveme integrálním součtem funkce $f(x)$ na intervalu $\langle a, b \rangle$.

Věta o střední hodnotě

Funkce $f(x)$ je spojitá na intervalu $\langle a, b \rangle$. Potom existuje číslo ξ takové, že platí

$$S = \int_a^b f(x) dx = f(\xi)(b - a)$$

Zvolme posloupnost dělení D_1, D_2, \dots, D_k a každé posloupnosti přiřadíme posloupnost bodů T_1, T_2, \dots, T_k . Získáme tak posloupnosti S_1, S_2, \dots, S_k . Jestliže, je funkce $f(x)$ tzv. Riemannovsky integrovatelná, potom každá posloupnost S_i konverguje a platí

$$\lim_{k \rightarrow \infty} S_k = \int_a^b f(x) dx$$

- Čím se liší jednotlivé členy posloupnosti D_1, D_2, \dots, D_k ?

Zvolme posloupnost dělení D_1, D_2, \dots, D_k a každé posloupnosti přiřadíme posloupnost bodů T_1, T_2, \dots, T_k . Získáme tak posloupnosti S_1, S_2, \dots, S_k . Jestliže, je funkce $f(x)$ tzv. Riemannovsky integrovatelná, potom každá posloupnost S_i konverguje a platí

$$\lim_{k \rightarrow \infty} S_k = \int_a^b f(x) dx$$

- Čím se liší jednotlivé členy posloupnosti D_1, D_2, \dots, D_k ?
- Proč nelze jednoduše použít pouze Větu o střední hodnotě?

$$S = \int_a^b f(x) dx = f(\xi)(b - a)$$

Riemannova integrace pracuje s nekonečně malými intervaly.

$$S = \int_a^b f(x)dx = \lim_{n \rightarrow \infty} \left[\sum_{i=1}^n f(x_i)(x_i - x_{i-1}) \right]$$

Věta o střední hodnotě vyžaduje znalost primitivní funkce k funkci $f(x)$.

$$S = \int_a^b f(x)dx = f(\xi)(b - a) \rightarrow f(\xi) = \frac{1}{b - a} \int_a^b f(x)dx$$

V numerické matematice pracujeme s konečně malými intervaly a snažíme se funkci $f(x)$ **aproximovat** na intervalu $\langle a, b \rangle$ funkcí jednodušší. Získáme tak odhad integrálu S .

$$S \approx \int_a^b f(x)dx$$

Více lze o numerických metodách nalézt např. v [4] nebo v [5].

Numerické metody - Newtonovy-Cotesovy vzorce

- Obdélníkové pravidlo

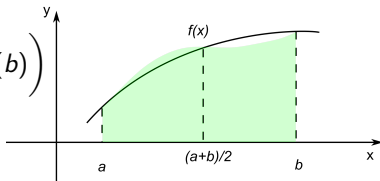
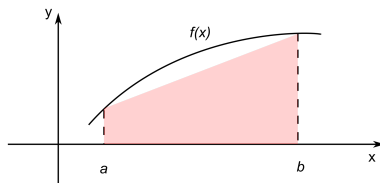
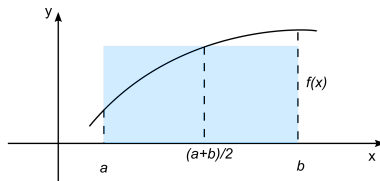
$$S = (b - a)f\left(\frac{a + b}{2}\right)$$

- Lichoběžníkové pravidlo

$$S = \frac{(b - a)}{2} (f(a) + f(b))$$

- Simpsonovo pravidlo

$$S = \frac{(b - a)}{3} \left(f(a) + 4f\left(\frac{a + b}{2}\right) + f(b) \right)$$

Numerická integrace

Zvýšení přesnosti odhadu S v Newtonových-Cotesových vzorcích lze dosáhnout dělením intervalu $\langle a, b \rangle$ na n podintervalů.

- Lichoběžníkové pravidlo

Numerická integrace

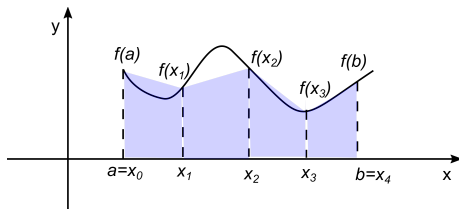
Zvýšení přesnosti odhadu S v Newtonových-Cotesových vzorcích lze dosáhnout dělením intervalu $\langle a, b \rangle$ na n podintervalů.

- Lichoběžníkové pravidlo
- Dělení intervalu $h = \frac{b-a}{n}$

Numerická integrace

Zvýšení přesnosti odhadu S v Newtonových-Cotesových vzorcích lze dosáhnout dělením intervalu $\langle a, b \rangle$ na n podintervalů.

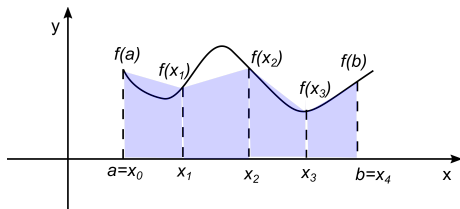
- Lichoběžníkové pravidlo
- Dělení intervalu $h = \frac{b-a}{n}$

Numerická integrace

Zvýšení přesnosti odhadu S v Newtonových-Cotesových vzorcích lze dosáhnout dělením intervalu $\langle a, b \rangle$ na n podintervalů.

- Lichoběžníkové pravidlo
- Dělení intervalu $h = \frac{b-a}{n}$

$$\begin{aligned} S &= \frac{b-a}{2n} \left[\frac{f(a) + f(x_1)}{2} + \frac{f(x_1) + f(x_2)}{2} + \frac{f(x_2) + f(x_3)}{2} + \frac{f(x_3) + f(b)}{2} \right] \\ &= h \left[\frac{f(a) + f(b)}{2} \right] + h \sum_{i=1}^{n-1} f(x_i) \end{aligned}$$

Pomocí symbolické matematiky vypočítejte následující integrály.

$$F(x) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-ax^2} dx$$

$$F(x) = \int x^a dx$$

$$F(x) = \int \arccos(\sin x) dx$$

$$F(x) = \int \ln(\sin x) dx$$

Zkuste předem odhadnout podmínky integrace a existence primitivní funkce.

Numerická integrace v Matlabu - cvičení

Pomocí built-in funkcí nebo metod numerické matematiky vypočítejte následující určité integrály. Metody porovnejte mezi sebou z hlediska přesnosti výpočtu.

$$\int_0^{2\pi} \sin(x) dx$$

$$\int_0^1 [x^2 - 2x + 6] dx$$

$$\int_0^{\pi/4} e^{3x} \sin(2x) dx$$

Jura Charvát Bruno Budínský.

Matematika I - část 2.

Vydavatelství ČVUT, 2000.

Zdeněk Šibrava Jura Charvát, Martin Hála.

Příklady k matematice I.

Vydavatelství ČVUT, 2000.

Karel Rektorys a kol.

Přehled užití matematiky I.

SNTL, 1988.

William H. Press; Saul A. Teukolsky; William T. Vetterling; Brian P. Flannery.

Numerical Recipes in C - The art of scientific computing.

Cambridge university press, 2002.

Miroslav Vicher.

Numerická matematika.

Ediční středisko PF UJEP, 2003.

Mathworks: makers of matlab and simulink.

www.mathworks.com/help/.

Online [2017-20-12].

Adrian B. Biran.

What should every engineer know about Matlab and Simulink.

CRC Press, 2010.